

SVENSKA

DAGEN
NR 1 2003 ÅRGÅNG 79

Journalen

**"Gud är
nummer ett
i mitt liv"**

Ace of Base-stjärnan
Jenny Berggren
Sveriges mest berömda
konfirmandledare

**"Hur ska jag få min
dotter att äta?"**

UNGDOMS-
PSYKOLOGEN
IRENE ÅSTRÖM
GER RÅD

Catrines man
trodde alltid
att hon hade
andra älskare

**SVART-
SJUKA**

Kristne terapeutens
råd till dig som är
drabbad – och till dig
som är svartsjuk

**"Jag är attraherad
av min chef"**

STIG ÖBERG SVARAR

**FÖRÄNDRA
DITT LIV**

Ja, jag ska
skaffa mig
nya vanor
– i morgon.

Fem steg som hjälper dig att börja ett nytt liv – i dag

Packa
EN LÄCKER
macka
SEX SIDOR RECEPT

intervju

Ace of Base-Jenny står med båda fötterna på jorden **4**

i huvudet på Aina Lilja, krönikör **13**

relationer

Catrines man Hasse misshandlade av svartsjuka. Råd till den som är svartsjuk och den som är utsatt. **14**

fråga om relationer Stig Öberg svarar **21**

hälsa

Försöker du få ordning på ditt liv gång på gång? Här får du hjälp till en varaktig förändring. **22**

fråga oss! Ställ dina frågor om hälsa **28**

må bra mat

Mackor att packa ner för en dag i backen **30**

titta&läs Bok- och filmtips **36**

insats Barnen i Tjernobyl får hjälp av mobil klinik **38**

journalenkrysset **44**

i huvudet på Ylva Eggehorn, krönikör **47**

Journalen Ett livsstilsmagasin från Nya Dagen. Utkommer 11 gånger per år.

Adress: 105 36 Stockholm Tel: 08-619 24 00

Fax: 08-656 60 51 E-post: svenskajournalen@dagen.com

Prenumeration: 08-619 24 20

Redaktör: Marlene W Antonson 08-619 24 40

Layout: Danne Sundell, Peter Wickberg, Tobias Fischer

Ansvarig utgivare: Daniel Grahn Tryck: Svenska Tryckcentralen

Svenska Journalen produceras av Nya Dagens redaktion.

Sidorna 38-43 sammanställs dock av Läkarmissionen som är en insamlingsorganisation som fördelar resurser till olika hjälpprojekt i tredje världen, främst genom kyrkor och kristna organisationer.

Läkarmissionen nås på tel: 08-620 02 00

Postadress: 162 88 Vällingby. Gåvogiro: 90 17 18-7

Omslagsfoto:
Per Dahl

I DAG ÄR FÖRSTA dagen på resten av ditt liv... Det är aldrig för sent... Det finns inga problem – bara möjligheter... Ibland blir det så pretentiöst att det står en upp i halsen, men vid nyår och vid höstupptakten drabbas jag. "Det är möjligt."

"Nu ska det ske". Den där förändringen som ska göra livet lite bättre.

Inte tio kilo

på fyra veckor, men kanske några så att risken för åldersdiabetes minskar? Inte träna till Stockholm maraton, men kanske så pass att man lättare hänger med i barnens lekar? Inte plöja hela Bibeln, men kanske leva med Dagens lösen? Inte bli stresssterapeut, men kanske bli bättre på att säga nej?

Det är lätt att tänka tillbaka på alla misslyckade föresatser och ge upp i förtid. Men kanske har du aldrig gett dig själv rätt förutsättningar. För det är möjligt – åtminstone om man ska tro Lisbet Olofsson. I månadens tidning guidar hon oss igenom förändringens olika faser.

HITTILLS HAR VI pratat små förändringar (därmed inte sagt att det inte kan få stora konsekvenser). En som gått igenom en stor förändring är Jenny Berggren. Som sångare i pop-gruppen Ace of Base har denna göteborgskvinna blivit världskändis. Glamoröst och åtråvärt måhända, men inte helt oproblematiskt. Världen vänds 180 grader och man ska på något sätt finna sin plats. Efter att ha läst intervjun kan man bara konstatera att för att vara så mycket stjärna är hon väldigt lite diva.

FRÅN FÖRÄNDRINGAR via stjärnstatus kan det tyckas långt till svartsjuka. Men kanske finns den närmare oss än vi tror. All svartsjuka är inte farlig menar terapeuten Per-Gustaf Eriksson, men den svartsjuka som drev

Catrines sambo att bli en hustrumisshandlare var riktigt elakartad. Efter tolv år vågade Catrine lämna honom och kunde konstatera att också han var ett offer.

Marlene W Antonson

Redaktör
marlene.w.antonson
@dagen.com

KONSTNÄR. När Jenny Berggren är helt ledig ägnar hon sig helst åt något kreativt. Som målning. Här med fotografens fond som duk.

"Gud har sån galghumor"

Jenny Berggren i Ace of Base berättar om tron, pappans död och dolda talanger

Listmakare. Miljoner tonåringar. Ja, till och med redaktörerna på Guinness rekordbok. Alla har haft anledning att stava till Jenny Berggren och Ace of Base.

Men när världens mest berömda konfirmandeleare talar om sig själv gör hon det med små bokstäver. Strålglansen som omger Jenny Berggrens liv, ser hon själv bara som en naturlig reflex av Alla Tiders Upphovsman.

Text: Urban Thoms Foto: Per Dahl

DET HAR GÅTT MER ÄN tio år sedan de tre syskonen Berggren tillsammans med ytterligare en yngling från Göteborg gjorde megasuccé av aldrig tidigare skådat slag. Första skivan för Ace of Base blev med 23 miljoner sålda exemplar skivhistoriens bäst säljande debutalbum. Recensenterna, särskilt de svenska, var inte lika imponerade, men skivköparna brydde sig inte. Jenny Berggren, yngst i syskonskaran och en av gruppens två sångerskor, sögs obönhörligt med i den osannolika tornado

av framgång som hastigt drabbade de unga svenskar.

Hur lyckas man då att behålla fötterna på jorden? Frågan har Jenny Berggren, nu fyllda 30, länge nött inom sig. Svaren har kostat henne mycken möda, men också gett henne insikter och erfarenheter som format henne till den trygga kvinna som hon faktiskt är i dag.

Vi hinner inte långt in i intervju förrän jag slås av vilken ovanlig svensk popartist som sitter framför mig. ►

► Innan jag så mycket som andats om Gud i en enda fråga har Jenny Berggren berättat sin gudstro minst tre gånger. Det är en övertygelse som spirat allt sedan barnsben, men som mognat och med åren växt sig allt starkare. Tron på Gud är djupt rotad i hennes liv.

– Jag riknar med att han måste vara med och jag vill inte vara med så många dagar om inte han är med. Det är ungefär som att ta bort blodet i kroppen. Varför skulle jag göra det? Det är ju så nära mig som det kan bli och det tycker jag att Gud är också.

GUD OCH MUSIKEN. Dessa två präglar Jenny Berggrens liv mer än allt annat. Att det blev så föll sig helt naturligt. Familjen Berggren var både kyrklig och musikalisk.

– Mamma och pappa sjöng i kyrkokören och jag började själv i barnkör. Farmor var musikdirektör. Jag började spela piano vid fyra års ålder. När jag började skolan började jag att spela fiol. På stereon där hemma spelades ABBA och Elvis. Och massor av klassiskt.

– Det var mycket danslek när jag var tre, fyra kanske. Vi kunde leka bergatroll och spricka i solen till Grieg. Det var min favoritlek ett tag. När syrran och brorsan hade börjat skolan så kunde jag leka Grieg för mig själv.

Kanske kunde musiken stannat där, förblivit en lek. Efter avslutat gymnasium började Jenny på högskolan för att utbilda sig till gymnasie lärare. Engelska samt barn- och ungdomskunskap. Samtidigt turnerade hon med Ace of Base. Det var spelningar onsdag, torsdag, fredag, lördag och hem på söndag. Till skolan måndag, tisdag, onsdag. Det var strax före jul och Jenny skulle lämna in åtta arbeten.

– Då bad jag om uppskov från min utbildning. Och där är jag i dag.

LIVETS UNIVERSITET ger många lärdomar, men det finns en som Jenny rankar som den i särklass viktigaste.

– Det gäller att ha riktiga mål i livet. I början gick jag efter alla andras mål, de

Fakta:

Jenny Berggren

Namn: Jenny Berggren.

Yrke: Sångerska i bandet Ace of Base.

Familj: Föräldrar, mamma och två syskon – Malin och Jonas.

Ålder: 30.

Favoritläsning: Efter humör. Har alltid tre olika böcker på gång. En uppbygglig andlig bok, en fullständig skrämroman/novell och en deckare/thriller.

Gör helst en ledig lördag: Umgås med vänner. Syr, målar eller är

kreativ på något sätt. Eller så tittar jag på film, inte skräckfilm, men gärna en riktig rökare och gärna riktigt dålig.

Äter helst: Thailandskt just nu. Det är lättlagat också.

Dricker: Te, öl, vin, kaffe och allsköns mineralvatten.

Det finns alltid en asäcklig och en jättegöd i varje land.

Tränar: Ofta och gärna. Jag är oftast arg när jag springer och glad när jag slutar.

Vilopuls: Omkring 50.

Musikaliska förebilder:

Mahalia Jackson, Barbra Streisand, Whitney Houston, T.A.T.U. – en rysk tjejgrupp som sjunger ledmotivet ur Lukas Moodyssons senaste film "Lila 4-ever". Tycker om Robbie Williams just nu.

här vanliga målen: Du ska vara vacker och lycklig och rik, sedan kan man ha skoj. Då kan man andas ut.

Jennys karriäresa- gick länge sprikrakt upptåt. Men den gängse bilden av framgångens frukter visade sig vara en hänging.

– Det är helt tomt däruppe på toppen.

Riktiga mål handlar, enligt Jenny, om helt andra frågor. Som hur gör man vardagen rolig? Och hur möter man en period i sitt liv när man inte ens orkar be? Det enkla kan vara jättesvårt att nå. Ro i vardagen, frid i sitt liv och frid med sig själv.

– Sitta med sig själv till exempel. Jag bodde med en av mina tejkompisar som kunde sitta ensam och läsa en bok en hel kväll. Jag förstod inte det, men sedan lärde jag mig det.

– Det var en koncentrationssak, märkte jag. Och där låg jättemycket rikedom. På den egna kammaren.

FÖR JENNY Är livet ett ständigt sökande efter svar. Svar som kan variera beroende på dagsformen.

– Jag är nog ganska filosofisk lagd. Även om jag svarar klokt på en fråga i dag så kan det ju vara så att ett min tillvaro dagen efter inbjuder till ett annat svar.

Är du en sådan som vänder kappan

efter vinden? Undrar jag i ett försök att provocera lite grann.

– Nej, men insikter brukar alltid urholka de flesta svar. I alla fall när det gäller frågor som: Vad är meningen? Vad ska man söka i livet? Verkligheten överträffar alltid våra svar. Och välger man inte ställa frågorna så finns alltid risken att man inte utvecklas. Livet bara passerar rey utan att man på allvar deltar i det.

Ibland kommer svaren av sig själv och en svår situation vänder totalt. Orden från Bibeln, "Se, jag gör allting nytt", är en sanning hon ständigt får erfara. Som när hon suttit och pratat med en person som hon undvikt i många år för att hon skämts över något hon gjort, och plötsligt våga saka förlåt.

– Helt plötsligt bräa händer det. Eller så ringer någon som inte har ringt på sju år. De här små undren som alltid regnar in i ens liv.

MAN BEHÖVER INTE föra något längre resonemang med Jenny Berggren för att upptäcka hennes pedagogiska talanger. Hon är bra på att förklara saker helt enkelt. Hon gör det med liknelser och egna uttryck, gärna med humor och självironi. Konsten att lyfta matkassar ovanför axlarna blir en liknelse för hur man lär sig att utnyttja sina röstrester. Eller det årliga målet med konfirmanderna som Jenny

MEGASTJÄRNOR. Det har gått bra för Ace of Base, mycket bra. Första skivan såldes i 23 miljoner exemplar. Gruppen består av syskonen Berggren, Jenny, Jonas och Malin och Ulf Ekberg, längst fram i bild.

FOTO: PLAYGROUND MUSIC SCANDINAVIA

beskriver som "kraschlandning på en god nivå". Varje sommar har hon prioriterat uppgiften som ledare på ett konfirmandlag.

– Från mina små succéer ute med gruppen pangar jag rakt in i väggen.

Det är här, som ledare för konfirmanderna, som Jenny Berggren uppträdd att hon inte bara är en skicklig mångsysslare. Tonåringarna verkar helt enkelt ha förmågan att locka fram det bästa ur henne. Hon konstaterar det själv och inte utan visst stolt. Det känns viktigt att få betyda något för andra.

– Jag vet inte om du har upplevt det

själv, men ibland vet jag inte alla vad jag ska säga. Helt plötsligt så säger jag något som jag nästan inte kommer ihåg efteråt. Hur man lyckades komma dit kan jag inte säga, men man fick sagt det som de behövde höra och så vet man så väl att det var inte jag.

En gång, formad som en liten dyrk till människors hjärtan. Svår att greppa för de flesta, men ack så effektiv i handen på rätt person. Jenny Berggren verkar ha greppet. Förmågan att se och fånga upp unga människor, också dem som aldrig skriker på hjälp fast de behöver.

– Jag tål inte när saker går sönder

helt enkelt. När folk gör sig illa. Jag har svårt för det.

JENNY BERGGREN GER intryck av att vara en människa med stark empati.

– Ja, men den har ändrats. Förut hade jag empati på en ung kvinns nivå. "Åh, nämen den är ledsen och så springer vi dit och så fixar vi det." Jag märker att jag inte orkar det längre. Nu kan jag vara en slug liten räv i stället. Jag säger tre ord och får ut samma sak.

– Min konfirmandpräst Bengt Pleijel lärde mig att det är skillnad på att älksa och vara snäll. Ibland måste man säga: Snälla nån, lägg av! Nu får du sluta! Det ger större kraft än att jag sitter och lyssnar och tröstar en hel kväll.

Själv stoppas hon ibland – av Gud. ►

»En av mina största rikedomar är att jag har kvar mina vänner«

► Hon erkänner att det har behövts genom åren. När idolskapet varit på väg att stiga henne åt huvudet. När rikedomens frestelser blivit alltför påtagliga. För jag är bara en människa, säger hon.

– Då har han satt någon form av stopp och jag har varit tvungen att ta nya insikter. Jag vet att Mammon är mäktigt och jag tror att jag har varit mer frestad än någon annan människa.

– Jag tycker att en av mina största rikedomar är att jag har lyckats ha kvar mina vänner. Och jag har lyckats att ha kvar rätt fokus, säger Jenny.

– Pappa SA TIDIGT TILL mig att "du får se dig som en förvaltare". Hur förvaltar man sina pengar? Det är också en bönescak, för Gud måste få sitta som nummer ett i ens liv. Han måste få vara på tronen. Där får inte några enkronor sitta. Så jag ställer mig bara ännu mer till förfogande. Jag har aldrig ansett det jag har som mitt heller. Jag har förvalt det, det har jag gjort. Unger för livet. Man får det, så bestämmelser man ju över det. Vad ska man göra?

I dag och i morgon, men sen. Svaret hänger förstås på hur det går för Ace of Base. Hur nya skivan kommer

»När själen är på plats så låter rösten bättre«

att sälja. Hur turnéerna lyckas. Med andra ord, publikens dom avgör. Skulle det gå alldeles i stöpet kan Jenny alltid återuppta läranbanan, en tanke hon inte avvisar helt. Den dag hon slipper kussa jorden runt för att göra promotion och ge konserter skulle det också kunna bli mer tid för familjeliv. Pojkvän finns sedan tre år. För ett och halvt år sedan förlovade de sig. Han heter Jakob och är musiker – pianist och låtskrivare.

Hur tänker du när det gäller bröllop och barn?

– Först bröllop, sedan barn. Och när det blir bröllop vet jag inte. Det är inget datum bestämt.

Bara att?

– Definitivt!

Har han friat?

– Ja.

Och du sa ja?

– Ja. Men det är mycket som ska in i ett liv. Vi har inte sagt något. Inga tider. Därmed är samtalsämnet bröllop uttömt och vi övergår till att prata om skrivande. Det har varit ett växande intresse hos Jenny Berggren och kanske en dag att drömmen om att skriva en egen bok kan gå i uppfyllelse.

– Antingen är det en svinbra historia som har berört mig väldigt eller också ska boken handla om mig själv. Eller också blir det en lärobok. Mammar har ju skrivit läromedel.

– Men jag tror snarare att det kom-

mer att bli en skönlitterär sak faktiskt, tillägger Jenny.

Under de drygt tio åren med Ace of Base har hon haft ambitionen att hela tiden lära sig något nytt. Speciellt i början var det så. Det behövde inte alls ha med musik att göra. Alltså – första året läste Jenny i körkörtet. Andra året tog hon dykarcertifikat. Sedan kom två år när hon satsade på sanglektioner. De gav mycket.

– Jag blev 50 procent bättre. Sedan är det ju så att rösten växer med en. Självförtroendet gör om rösten så att när själen är på plats så låter rösten bättre. När livet är piss då låter rösten skrip.

PÅ SENARE ÅR HAR det blivit en del skrivarkurser. Och hon skriver mycket. En hel del låttexter har det blivit, vilket märks på den nya plattan, "Da Capo" där hon varit med och skrivit material.

Orden, liksom melodierna, bara kommer till henne i stunden. Antingen plitlar hon ner orden eller också nynnar hon in dem på en bandspelare. Det beror på vad som finns till hands.

– Jag har skrivit på spyglass på flygplan en gång.

– Nästan varje stund har en melodi och en dikt, det gäller bara att se den. Precis som jag skulle kunna beskriva en stund med ord, så skulle jag kunna säga

att jag tänker sjunga melodin som är till den här stunden.

Skriva ner noter direkt på en melodi man får i huvudet? Möjligen låter jag lätt imponerad när jag frågar om hon kan noter, men Jenny bara skrattar.

– Nej. Jag har min egen lilla runskrift. Mina noter är inte att leka med kan jag säga.

– En bra låt-text ska kunna stämma in i en situation i ens liv, klä den i ord. Elton John tycker jag är fantastisk. Men han gör ju inte sina egna texter. Han har insett sin begränsning.

Helt klart är orden av lika stor betydelse som musiken för Jenny Berggren. – Man döms ju efter dem, sedan de kommit i tryck. Det är ju inte så konstigt. Varje artist borde vara mån om orden, men det är ju vissa som inte är det.

HAR DU NÅGON dold talang, undrar jag. Hon funderar några sekunder.

– Jag tror att jag är förbält bra på engelska. Jag vet inte om man får vara förbält bra på något, men det snarast engelska... När jag är i England och ska åka hem säger de: "Jaha, hur länge ska du åka utomlands?" Det är också musikalitet tror jag, att helt enkelt vara bra på att härma.

Plötsligt kommer hon på en dold talang till.

– Jag kan sjunga som Askungens möss. Jag skulle nog göra mig svinbra i en dubbling till svenska av en amerikansk tecknad film.

Och härmed intygas att Jenny Berggren verkligen sjunger som Askungens möss.

Har du rent av Disney-drömmar?

– Jag har Disney-drömmar. Jag skulle nog kunna göra ett bra jobb med min röst där. Spela ljusstake kanske?

MEN FRÅN DRÖMMAR till vardag. En vanlig dag i Jenny Berggrens liv är sällan vanlig. Men visst finns där någon slags vardagslunk.

– Jag vaknar, om jag inte måste gå upp, vid åtta. Själv. Åker till kontoret. Är inne vid tiotiden. Då sätter jag mig och går igenom mejl.

Efter det jobbar hon på att sammanställa sin dagbok som hon arbetat med i några år. Så tar hon hand om posten, alla förfrågningar som kommit in. Sedan är det bokföring, räkningar och sådant.

– Det tar ju sin tid. Sedan sjunger jag. Jag tycker om att studera in nytt ►

► material. Däremellan är det väl någon lunch. Sedan går jag och tränar. Dansar, joggar eller vad jag nu väljer att göra. Sedan är dagen slut. Och min ork också.

FÖRUTOM DET musikaliska genombrötet har två händelser ändrat Jenny Berggrens liv påtagligt. Den första inträffade för några år sedan då hon blev överfallen av en desperat beundrare. Den andra kom för två år sedan när hennes pappa hastigt avled. Men hon valjer ändå att försöka se något gott i det svåra som hänt. Till och med i överfallet. Det fick henne att vakna upp över att hennes liv var på väg åt fel håll.

– Det var så mycket som var så märkligt omkring mig när jag började i den här branschen. Det var lite farligt för mig. Jag var alldeles för lättförvårdad. Efter överfallet fick jag tid att ta det lugnt. Familjen blev helt plötsligt viktig för mig igen. De enkla målen.

– Folk kan tycka synd om en, men samtidigt var min räddning att jag fick en omskalning.

I låten "Ravine" på Ace of Base andra platta beskriver Jenny de tankar som drabbade henne då. Den texten är hon särskilt nöjd med.

PAPPANS DÖD KOM just som hon var inne i en massa stora livsändringar.

Det ändrade delvis hennes bild av Gud som hon beskriver som mycket snällare, vänligare och kärleksfullare än den bild hon hade innan.

– Det beror på att jag haft det svårare och blivit vänligare bemött. Mött en större kärlek. Jag visste att jag hade förkonats från sorg väldigt länge, och när jag så fick vara med om det så blev man buren igenom det också.

Så är vi tillbaka vid Gud igen. Hur är han? Jenny försöker beskriva:

– Han är det fulla goda, det överst rätta. Allseende. Han är så stor så stor

»Gud är absolut roligast av dem alla«

3

viktiga ögonblick i Jenny Berggrens liv:

Aftonbönen

när jag var fyra år gammal och satt vid fönstret och såg ut på den kalla, höga vinternathimlen och ylade "Jag lyfter ögat mot himmelen" varvat med "Ormbunken rister sin ringlande topp"

Annandag påsk 1993

då jag trodde att kyrkan skulle vända ryggen till ifall jag satsade på Ace of Base. Utan min kyrka skulle min tro inte hålla. Då sa Gud till mig att jag var Hans barn som han aldrig skulle

ANVÄND. Jenny Berggren var rädd att tron inte skulle hålla om hon satsade på Ace of Base. Men nu har det gått mer än tio år och tron är vid liv. Här är en bild från 1995.

överge, och jag förstod att min musikkarriär var en del

av Hans plan för mig, en uppfyllelse av min "må det

att han till och med kan tänka sig att bli göröten. Och så är Gud rolig.

– Han är absolut roligast av dem alla, tror jag. Han är så dräpelig. Han har nog den största galghumorn av alla. Det känns som han ibland kan klappa en på axeln lite så där: "Jenny, ser du inte det här?" Oj! Den kontakten tycker jag är så jättekul.

JENNYNS GUD TÅL också att bråkas med.

– Jakob i Bibeln bröt ju sitt höftben för att han tampades så väldigt med Gud. Han är så stor att han tål ifrågasättning. Folk som är sökande är ju inte alltid så medgörliga, men vår Herre hittar alltid en väg för krypa in i en människas medvetande. Jag tycker det är så bra att Gud kommer på det sätt som människan själv kan ta emot.

– Kommunikationen över lag är fullständig med Gud. Inte min kommunikation uppåt, men kontakten som Gud har med mig. Från hans sida är den fullständig. Jag har hans totala uppmärksamhet.

– Man speglar ju sig i Gud, vilket gör mig helare när jag möter en annan människa. Man härmar, fyller på. Ju mer man ber, desto smartare blir man.

Offra har Jenny Berggren fått höra att

hon är så vanlig, och det brukar framställas på ett sätt som att det inte direkt är en merit. Artister förväntas sticka ut, nästan till varje pris, men Ace of Base-sångerskan har valt att inte olla några myr.

– Jag är nog väldigt vanlig och så har jag en ovanlig sida också. Exakt hur den ser ut kan jag inte säga riktigt. Men att vara unik, det är alla. – Någon har sagt att jag är stark och någon har sagt att jag är ovanligt vuxen för min ålder. Bägge två har fel ibland. Men ibland stämmer det, säger Jenny och ler finurligt.

LIVET VÄXLAR. Dämliga recensioner har hon valt att strunta i.

– När jag slungar så att folk gråter i bänkarna så bryr jag mig inte vad en liten arg recensent skriver. Jag tror inte det är meningen att man ska det heller.

– Men man är skör i den här branschen. Man får inget gratis.

Just därför är hon så mån om att inte tappa perspektiven i tillvaron. Tilliten fördrövr rådsplan, oavsett om hon ska stå på ett flygplan eller inta en stor scen.

ske med mig! Maria-bön om att få vara en tjänarinna. Outgrundliga äro...

Ögonblicket som är nu

det är den pågående frågan. Det finns tusen saker att göra och sköta. Stressen står som ett stortregn omkring mig och ger en omöjlig börda till redan sliten rygg.

Ber jag Honom vara med i min stund och göra ett lugn omkring mig?

Bara då kan jag se småsakernas skimmer.

– Jag är inte så rädd för att jag ska dö, av den anledningen att jag upplever fortsättningen så mycket nu. Jag tycker det är en absurd tanke att det inte skulle finnas någon fortsättning. Jag tycker det är så synd att människor på allvar tror det.

För att vara en alltför vanlig artist är hon ovanligt brinnande. I nästa stund går hon igång på de bristande språkenskaperna i den svenska skolan. Det finns inte många som kan läsa handstil bland nyutexaminerade...

– Hur tror du deras barnbarn kommer att kommunicera om datorerna går ner? säger hon smått upprört.

DET GLÖDER AV engagemang i de brungnarna ögonen. När vi skilts åt drabbas jag av en udda men talande tanke. Trots att jag bara träffats i knappt två timmar är jag helt visst att i denna popartists händer skulle jag till och med kunna anförtra mina egna tre tjejer.

Barnvakt någon lördagskväll när det inte krockar med någon turné – vad säger om det, Jenny?

Släng dig i vägen, Britny!